

تاریخ: ۱۳۸۹/۱۱/۲
شماره: ۱۷۳۱۸۹



درود به دبیرخانه شورای نگهبان

نحوه انتخاب:	۱۴۰/۱۱/۱۸۴۳
تاریخ نسبت:	۱۴۰/۱۲/۳۰
صو:	<input type="checkbox"/>
سر:	<input type="checkbox"/>

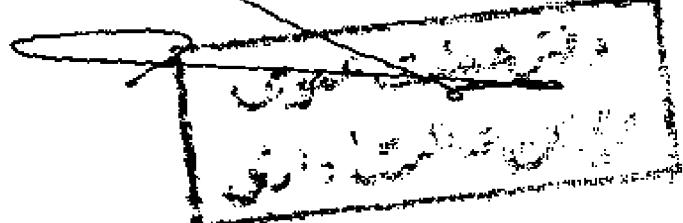
بسمه تعالیٰ

مدیونیت محترم کل دبیرخانه شورای نگهبان درود

با اهداء سلام:

بازگشت به نامه شماره ۱۴۰/۱۱/۲۵۹ مورخ ۱۴۰/۱۱/۱۹ به پیوست تصویر دادنامه شماره ۱۴۰/۱۱/۱۹ هیئت عمومی دیوان عدالت اداری جهت اطلاع و اقدام مقتضی ارسال می شود.

کفتر هیات عمومی دیوان عدالت اداری



فَلَا تَتَبَعُوا الْهَوْيَ أَنْ تَعْدِلُوا

دادنامه

بسم الله الرحمن الرحيم

تاریخ: ۱۳۸۹/۱۰/۲۷

کلاسه پرونده: ۱۷۴/۸۹

شماره دادنامه: ۴۶۲

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری.

شاکی: آقای علی ملایی.

موضوع شکایت و خواسته: ابطال مصوبه شماره ۴۳۸۵۰/۲۷۰۳۵ مورخ ۸۹/۲/۸ هیأت وزیران.

گردشکار: آقای علی ملایی به موجب درخواست تقاضی اشعار داشته: هیأت وزیران جمهوری اسلامی ایران، به موجب متن شماره ۴۳۸۵۰/۲۷۰۳۵ مورخ ۸۹/۲/۸ آیین نامه رسیدگی به دارایی مقامات و مدیران و مشمولین اصل ۴۹ قانون اساسی را موافقت نموده است که به جهات ذیل محل تامل، مغایر قانون و خلاف موازین شرع انور اسلام می باشد.

۱- آنچه که در اصل ۱۳۸ قانون اساسی، به عنوان تکلیف و اختیار هیأت وزیران به هیأت اجتماع و شخص وزیر به نحو انفراد مقرر گردیده است، وضع تصویب نامه و آیین نامه است که موافقت با آیین نامه و علاوه بر آن سیاق فعل موافقت، موهم این امر است که آیین نامه در مرجعی خارج از هیأت وزیران وضع و تصویب شده که هیأت دولت با آن موافقت نموده است، که این ترتیب جایگاه قانونی ندارد.

۲- در اصل ۴۹ قانون اساسی، تدوین وضع و تصویب آیین نامه اجرایی مقرر نگردیده است تا بر فرض جواز دولت با استفاده از اختیارات حاصل از جواز مرقوم و عموم و اطلاع اصل ۱۳۸ قانون اساسی دولت موظف و یا با استفاده از اصل تخيیر اقدام به وضع آیین نامه نماید. از این جهت آیین نامه مرقوم نمی تواند بر مبنای اصل ۴۹ قانون اساسی قابل توجیه باشد.

۳- هر چند طبیعه اصل ۴۹ قانون اساسی، با عنوان دولت (موظف است) شروع شده لیکن با توجه به سیاق الفاظ و عبارت مستعمل در متن اصل مرقوم به نظر می رسد که مراد مقصن در این خصوص دولت به معنای عام آن و به تعبیر حاکمیت نظام جمهوری اسلامی است و نه قوه مجریه و هیأت وزیران زیرا مجموعه دولت در معنی قوه مجریه، قادر ظرفیت و قابلیت رسیدگی و احراز عناوین مجرمانه و صدور حکم در خصوص آنها

شماره:

پیوست:

فَلَا تَسْبِحُوا الْهَوْيَ أَنْ تَعْدِلُوا

دادنامه

می باشد، همان گونه که به قرینه مندرج در اصل ۵۳ قانون اساسی مراد از دولت، مجموعه نظام جمهوری اسلامی ایران شامل قوای ثلثه و ارکان آن می باشد، چه اگر غیر این باشد قوه قضائیه یا نیروهای مسلح تکلیفی در واریز دریافتی های خودبه خزانه نخواهند داشت و به همین اعتبار است که قوه مقننه به موجب قانون نحوه اجرای اصل ۴۹ قانون اساسی، مسئولیت اجرای اصل ۴۹ مرقوم را به قوه قضائیه واگذار نموده، هرجند که در دستگاه های قوه مجریه در این مورد عهده دار تکالیف اعلام مصاديق و یا اجرای احکام صادره گردیده اند و اصولاً به موجب مقررات قانون مذکور دولت به معنای قوه مجریه، در زمینه اجرای اصل ۴۹ قانون اساسی مستقلآ مواجه با تکلیفی نشده است تا به اعتبار آن مجاز و مکلف به وضع آیین نامه اجرایی بوده باشد.

علاوه بر آن با توجه به اصول ناظر به تضمین حقوق اساسی اشخاص از جمله اصول ۲۲ و ۲۸ و تکلیف نظام بر رعایت حقوق ناشی از اصول مذکور به شرح اصل ۴۳ قانون اساسی و نیز به تصریح ماده ۲ قانون نحوه اجرای اصل ۴۹ قانون اساسی اصل بر صحبت اعمال اشخاص و مشروعیت دارایی آنان و مصونیت از هر گونه تعرض می باشد. با این حال مقررات ماده یک آیین نامه مورد درخواست ابطال، بدون توجه به مراتب مذکور در مقام تعرض به اموال اشخاص مشمول بدون جواز قانونی بر آمده است که به نظر خلاف موازین شرعی و قانونی می باشد.

عناوین سوء استفاده، تبانی غیر قانونی، حیف و میل بیت المال از جمله عناوین کیفری است که احراز آن عناوین و تعیین مصاديق آن پس از رسیدگی شرعی و قانونی محقق شده و قطعیت می یابد و حسب مقررات اصول ۱۵۶ و ۱۵۹ قانون اساسی و مقررات ماده ۳ قانون نحوه اجرای اصل ۴۹ قانون اساسی، مرجع رسیدگی و احراز آن قوه قضائیه و محاکم ذی صلاح دادگستری جمهوری اسلامی ایران است نه هیأت مصباح در ماده ۲ آیین نامه مورد شکایت و یا وزرای عضو هیأت مرقوم، بنابراین آیین نامه مرقوم از این جهت که رسیدگی به امر قضائی را به وزرای هیأت دولت و هیأت منصوب از طرف آن تجویز می نماید خلاف شرع و خلاف قانون اساسی و خلاف قوانین موضوعه بوده و خارج از اختیارات قوه مجریه می باشد.

-۴- دولت در اجرای اصل ۴۹ قانون اساسی و مقررات مربوط به رسیدگی به دارایی های وزرا و کارمندان دولت مصوب ۱۳۳۷، خود ذاتاً اختیاری ندارد که به موجب آیین نامه مورد درخواست ابطال به هیأت مقرر در ماده

شماره:

پیوست:

فَلَا تَتَبَعُوا الْهَوْىٰ أَنْ تَعْدِلُوا

دادنامه

آن واجذار نماید. در مواد ۷، ۶ و ۸ آیین نامه تکالیف و وظایفی برای اشخاص مقرر گردیده که بدون مبنای قانونی و یا قراردادی بوده و در نتیجه چون ایجاد تکلیف بدون جواز شرعی، قانونی و قراردادی برای اشخاص خارج از وظیفه و اختیار قوه مجریه و هیأت منتخب آن می باشد، این امر خلاف اصل ۵۷ قانون اساسی است.

۵- در ماده ۸ وظیفه تحقیق، ثبوت شرعی و احراز طریق نامشروع که امری است واجد وصف قضایی، به عهده اعضای هیأت مصريح در ماده ۲ آیین نامه محول گردیده، در حالی که اعضای هیأت مذکور فاقد صلاحیت، قابلیت و تکلیف قانونی برای ورود به موارد مذکور و احراز آن می باشند و علاوه بر آن ضمانت اجرای موارد مذکور در این ماده و ماده ۱۹ از حیث ایجاد صلاحیت برای هیأت و دیپرخانه آن خلاف قانون است، بنابر مراتب مذکور هیأت وزیران: اولاً: مغایر اصول تکلیفی شرعی اصل صحت و اصل برائت می باشد. ثانیاً: خلاف اصول قانون اساسی از جمله اصل ۳۷، اصل ۵۷، اصل ۱۵۶ و اصل ۱۵۹ قانون اساسی می باشد. ثالثاً: تسری به مواردی فراتر از اصل ۱۴۲ قانون اساسی داده شده است که طبق نظریه شماره ۸۶/۳۰/۲۱۹۷۰ مورخ ۸۶/۴/۲۵ شورای نگهبان در خصوص طرح رسیدگی به دارائی مقامات و مسئولان و کارگزاران نظام جمهوری اسلامی ایران در ۳ بند مغایر موازین شرعی و قانون اساسی شناخته شده است.

رابعاً: عموم و اطلاق عبارات مقامات و مسئولان جمهوری اسلامی ایران به شرح مصريح در ماده یک آیین نامه مورد درخواست شکایت شامل مقامات و مراجع قضایی، نیروهای مسلح و نهادهای تحت نظارت مقام معظم رهبری و سایر مقامات و مراجع خارج از قوه مجریه می گردد. لذا خلاف اصول ۵۷، ۵۸، ۱۱۰ و ۱۵۶ قانون اساسی نیز خواهد بود.

خامساً: عموم و اطلاق عنوان دارائی و تلقی واضح آیین نامه که شامل کلیه اموال و دارائی اشخاص، بدون استثناء می گردد، مغایر ماده ۲ قانون نحوه اجرای اصل ۴۹ قانون اساسی مبنی بر محکوم به مشروع بودن دارائی اشخاص می باشد. بنابه مراتب و جهات مذکور تقاضای طرح موضوع در هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به استناد مقررات بند یک ماده ۱۹ و ماده ۴۲ قانون دیوان عدالت اداری و ابطال آیین نامه موضوع متن شماره ۳۵/۲۷۰-۴۳۸۵۰ مورخ ۸۷/۳/۸ هیأت وزیران به شرح فوق را دارد.

مشاور و مدیر کل دفتر امور حقوقی دولت در مقام دفاع، به موجب لایحه شماره ۱۹۳۷/۲۰۱۹۴۱ مورخ

فَلَا تَتَّبِعُوا الْهُوَى أَنْ تَعْدِلُوا

دادنامه

۱۴۰۰/۹/۲۹، اشعار داشته: با توجه به وصول ایراد ریاست مجلس شورای اسلامی طی نامه شماره ۳۹۱۵۵ ه/ب مورخ ۱۴۰۰/۶/۱۶، دائر بر مغایرت قانونی تصویب‌نامه مذکور، پیش‌نویس تصویب‌نامه اصلاحی جهت رفع ایراد تهیه و به انتضام نامه شماره ۱۴۶۷۸۱/۱۱۶۴۷ مورخ ۱۴۰۰/۹/۱۵ این معاونت ارائه شده است که تصویر سوابق یاد شده ایفاد می‌گردد.

با عنایت به مراتب فوق دادخواست تقدیمی موضوعاً منتفی می‌باشد، خواهشمند است وفق ماده ۳۹ قانون دیوان عدالت اداری تصمیم لازم اتخاذ گردد.

دبیر شورای نگهبان نیز به موجب نامه شماره ۴۰/۲۵۹/۳۰/۸۹ مورخ ۱۴۰۰/۸/۲ نظر فقهای معظم شورای نگهبان را به شرح زیر اعلام داشته است: «ماده ۲ آیین‌نامه خلاف موازین شرع تشخیص داده شد.» هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ فوق با حضور رئیسا، مستشاران و دادرسان علی‌البدل شعب دیوان تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت آراء به شرح آتی مبادرت به صدور رأی می‌نماید.

رأی هیأت عمومی

هر چند مطابق تبصره ۸ قانون الحق می‌تبصره به قانون نحوه اجرای اصول هشتاد و پنج و یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در رابطه با مسئولیت‌های رئیس مجلس شورای اسلامی مصوب ۱۳۶۸ و اصلاحات بعدی مصوب ۱۳۸۸/۱/۳۰ در مواردی که رئیس مجلس شورای اسلامی، مصوبات، آیین‌نامه‌ها و تصویب‌نامه‌های مقامات مذکور در اصل هشتاد و پنج و یکصد و سی و هشتم قانون اساسی را مغایر با متن و روح قانون تشخیص دهد، نظر وی برای دولت معتبر و لازم‌الاتّباع است و دیوان عدالت اداری نسبت به این گونه موارد صلاحیت رسیدگی ندارد و رئیس مجلس شورای اسلامی نیز طی نامه شماره ۳۹۱۵۵ ه/ب مورخ ۱۴۰۰/۶/۱۶ موارد مغایرت قانونی مصوبه معتبرضنه را اعلام نموده، از این جهت موجی برای رسیدگی در هیأت عمومی دیوان وجود ندارد، لیکن رسیدگی به جهات مغایرت مصوبه با شرع منصرف از حکم مقرر در تبصره فوق‌الذکر می‌باشد. و نظر به اینکه فقهای شورای نگهبان طی نامه شماره ۱۴۰۰/۸/۲۵۹ مورخ ۱۴۰۰/۸/۲ آیین‌نامه معتبرضنه را خلاف موازین شرع دانسته‌اند، لذا به



۱۳۸ تاریخ:

شماره:

پیوست:

فَلَا تَتَبَعُوا الْهَوْىٰ أَنْ تَعْدِلُوا

دادنامه

تجویز ماده ۴۱ و بند یک ماده ۱۹ و قسمت اخیر ماده ۲۰ قانون دیوان عدالت اداری مصوبه مورد شکایت ابطال و اثر آن به تاریخ صدور تسری خواهد داشت.

رئيس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

محمد جعفر منتظری